

Universitätsbibliothek Wuppertal

Omnia Divini Platonis Opera

Plato

Basileae, 1551

Epistola XII

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-245](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-245)

in liberis, nō recte putant. Proinde si sint iam apud uos uiri hac potestate digni, id fieret. Sin autem ad disciplinam opus sit aliquo: neq; qui doceat, neque qui doceatur, ut opinor, apud uos sunt: reliquum est, deos precari. Nam ferè quæ ante hoc tempus fuerunt ciuitates, sic ab initio constitutæ sunt: ac postea bene excultæ pro opportunitate magnarum rerum, tum bello, tum pace, quando in huiusmodi temporibus uir clarus & probus magnâ adeptus fuerit potestatem. Prius autē ipsa promptissime curare oportet atq; necesse est: considerare tamen ea qualia dico: neq; temere aggredi quasi leuiter peragantur: cogitare uero quid commode fieri possit. Vale felix.

PLATO Architæ Tarentino bene agere. Epistola XII

IRVM est quanta cum uoluptate commentaria abs te missa accepimus, eorumq; auctoris ingenio delectati sumus. Visus quidem nobis est uir ipse dignus maioribus illis iam olim suis. Ferūt uirorum decem millia fuisse: qui ex omni Troianorū, qui sub Laomedonte secessere numero, ut fabula tradit, præstantissimi fuerunt. Cōmentaria uero quæ tu per literas à me petis, nondum absoluta sunt. Qualia cunq; tamen sunt, ad te misi. De custodia uero, idem sentimus ambo. Quapropter nihil cohortatione opus esse uidetur.

AXIOCHVS PLATONIS DE CON

TEMNENDA MORTE, RODOLPHO AGRICOLA INTERPRETE.

SOCRATES. CLINIAS. AXIOCHVS.

XE VNTI ad Cynofarges mihi, cum ad Elisum uenissem, uox cuiusdam allata est clamantis, Socrates Socrates. Vt que conuersus circumspēctabam unde ea redderetur, Axiochi filium uideo Cliniam, ad Callirhoen currentem, cum Damone musico, Charmideq; Glauconis filio. Horum alter quidem musicam docebat: alter ex familiaritate amabat, si mul atq; amabatur. Visum est ergo mihi rectâ deflectenti occurrere eis: ut q̄ primum conueniremus. Perfusus autem lachrymis Clinias, nunc tempus est, inquit, Socrates, ut uulgatam semper de te sapientiā ostendas. Pater enim ex aliquo iam tempore uiribus de improviso destitutus est, & est prope exitum uitæ, molesteq; fert adesse sibi finem, tamen si antehac contemneret mortem horrenda imagine exprimētes, comiterq; derideret. Perge ergo, proq; tua consuetudine illum confirma: ut uolens eò quò ducit necessitas, sequatur, utq; ille mihi ad reliqua hoc ipso etiam pie colatur. S O C. Nullā me Clinia, moderatam rem rogaueris frustra, quanto nunc magis, cum ad hæc me uoces pietatis officia. Acceleremus autē. Si enim ita se res habet, festinato opus est. CLIN. Vbi modo te uiderit Socrates, rectius habebit. Crebro enim iam euenit ei, ut exanimatus rursus reficetur. S O C. Quo citius autem perueniremus, eā quæ circa murum cognominata est, iuimus. In proximo namq; habitabat portæ quæ est apud Amazoniam columnam. Inuenimus ergo eum æquisumptis rursus sensibus, & corpore robustum, defectum uero mente, prorsusq; indigentē consolationis, reuoluentē crebro se, suspiriaq; cum lachrymis atq; manuum crepitu cientem. Aspiciēs autem illum, quid hoc, inquam, rei Axioche? Vbi nō bis illa pridem magnifica uerba, cōtinentesq; laudes uirtutū, & maius q̄ ut dici posset in te animi robur? Sicut enim timidus athleta, cum in gymnasio insignē te præbueris, ad certamen ipsum defecisti. An non mediate considerabis naturam uir tantus & rationi obsequens, utq; nihil aliud, Atheniensis? quòd cōmune uidelicet hoc & ab omnibus iactatū peregrinatio quædam uita est, quodq; peragētes eam alacriter, & tantum non pæana canentes, ad postremam accedere necessitatē: tam molliter uero habere se, tamq; ægre, pueri more diuelli, nequaquam prudentiæ præ se fert altioris ætatem. A X. Recte quidem Socrates, ista mihi dicere uideris, uerum nescio quo pacto ubi propius accesseris periculū, fortia illa grandiaq; uerba occulte subteruolant atq; negliguntur. Oboritur autem metus quidam, mentem multipliciter discerpens, si hac luce, hisq; priuabor bonis, & expers mentis sensuumq; iacebo ubicunq; demum putrescens, & in puluerem uermesq; conuersus. S O C. Imperfecte coniungis Axioche, propter imperitiā cum sensuum orbitate sensum, tibiq;